

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.735/1/V
van 17 augustus 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
technische en juridisch-technische aanpassingen aan
verschillende besluiten binnen het beleidsdomein Omgeving’

Op 7 juli 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 21 augustus 2026,^{*} een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende technische en juridisch-technische aanpassingen aan verschillende besluiten binnen het beleidsdomein Omgeving’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 11 augustus 2026. De kamer was samengesteld uit Tim CORTHAUT, staatsraad, voorzitter, Francis VAN NUFFEL en Jonas RIEMSLAGH, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeurs - afdelingshoofden, Lennart NIJS en Tina COEN, auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 augustus 2026.

*

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde verzamelbesluit beoogt voornamelijk technische en *ad hoc* wijzigingen aan te brengen in negentien besluiten van de Vlaamse Regering in het beleidsveld Omgeving.

RECHTSGROND

3. Voor het ontwerp wordt volgens de aanhef rechtsgrond gezocht in de volgende bepalingen:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI), artikel 20, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993;
- de wet van 28 december 1967 ‘betreffende de onbevaarbare waterlopen’, artikel 23*bis*, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019;
- het Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 55, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 30 april 2009 en 26 april 2019;
- het Jachtdecreet van 24 juli 1991, artikel 13, derde lid, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, en artikel 32/3, ingevoegd bij het decreet van 30 juni 2017;
- het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ (hierna: Natuurdecreet), artikel 12*sexies*, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, artikel 13, § 6, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007, artikel 16*bis* en 16*decies*, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, artikel 16*duodecies*, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, artikel 16*sedecies*, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014 en gewijzigd bij de decreten van 30 juni 2017 en 26 april 2019, artikel 45, artikel 51, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 26 april 2019, en artikel 56, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002 en gewijzigd bij de decreten van 7 december 2007 en 12 juli 2013;
- het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, artikel 27*quater*, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014, artikel 33, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, artikel 98, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014, artikel 126, tweede lid, artikel 132, § 1, vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, artikel 152, en artikel 155, § 3, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014;
- het Mestdecreet van 22 december 2006, artikel 25;
- de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 2.2.1, § 2, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, artikel 2.6.10,

gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013 en 26 mei 2023 en 26 juni 2026, artikel 4.2.3, eerste lid, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014, 18 december 2015 en 17 mei 2024, artikel 5.1.1, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 juni 2026, artikel 5.6.12, § 9, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, en artikel 7. 4.4/1, § 12, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017;

- het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, artikel 7, § 2, artikel 8, § 3, artikel 11, derde lid, artikel 14, § 4, artikel 17, § 2, artikel 23, § 4, en artikel 26, § 4.

De gemachtigde heeft die keuzes nader toegelicht in een uitvoerige rechtsgrondentabel:

Art.	Te wijzigen artikel	Rechtsgrond
Art. 1.	Art. 2.3.1.3, eerste lid, BVR 1/06/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem)	Art. 2.2.1 DABM
Art. 2.	Art. 2.4.1.1, §5, BVR 1/06/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem)	Art. 2.2.1 DABM
Art. 3.	Art. 5.17.4.3.19 BVR 1/06/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem)	Art. 5.2.1 DABM
Art. 4.	Art. 9 BVR 23/07/1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu	het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, Art. 13, §6
Art. 5.	Art. 1 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 6.	Art. 4 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 7.	Art. 5 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 8.	Art. 6 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 9.	Art. 7 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 10.	Art. 8, 9 en 10 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 2.2.1, §2 VCRO
Art. 11.	Art. 11, 12 en 13 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 12.	Art. 13/1 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 13.	Art. 15 en 16 BVR 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister	Art. 5.1.1 VCRO
Art. 14.	Art. 1 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbelid	Aanpassing definities: geen eigenstandige delegatie nodig zolang ze dienen ter uitvoering van het decreet.
Art. 15.	Art. 3, 6 en 29 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbelid	Art. 13 en 25 §3 Natuurdecreet

Art. 16.	Art. 11 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid	art 41, tweede lid Bosdecreet
Art. 17.	Art. 12 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid	Dit is een gevolg van de aanpassing van de definitie, (zie de uitleg bij artikel 14 van het verzamelbesluit)
Art. 18.	Art. 45 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid	art 45 Natuurdecreet
Art. 19.	Art. 60 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid	art 45 Natuurdecreet
Art. 20.	Art. 68 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid	Art. 48 Natuurdecreet (versie voor 13/02/2009)
Art. 21.	Art. 7 Vlarebo	de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, Art. 20, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993
Art. 22.	Art. 62 Vlarebo	Art. 33 Bodemdecreet
Art. 23.	Art. 135 Vlarebo	Art. 98, derde lid Bodemdecreet
Art. 24.	Art. 137 Vlarebo	Art. 98, derde lid Bodemdecreet
Art. 25.	Art. 140 Vlarebo	Art. 98, derde lid Bodemdecreet
Art. 26.	Art. 155 Vlarebo	Art. 126, tweede lid Bodemdecreet
Art. 27.	Art. 157/1 en 157/2 Vlarebo	Art. 132, §1, derde lid, Bodemdecreet (zie artikel 9 van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van diverse bepalingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006. De inwerkingtreding van deze bepaling wordt geregeld in artikel 79 van dit voorontwerp van Verzamelbesluit)
Art. 28.	Art. 211 Vlarebo	Art. 152 en Art. 155, §3 Bodemdecreet
Art. 29.	Art. 212 Vlarebo	Art. 152 en Art. 155, §3 Bodemdecreet
Art. 30.	Art. 9 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 Natuurdecreet
Art. 31.	Art. 31/5 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 Natuurdecreet
Art. 32.	Art. 33 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 33.	Art. 40 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 34.	Art. 42 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 35.	bijlage 1 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 36.	bijlage 1 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 37.	bijlage 3 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 & 56 van het Decreet van 21 oktober 1997 op het Natuurbehoud en het natuurlijk Milieu.
Art. 38.	bijlage 4 Soortenbesluit van 15 mei 2009	Art. 51 van het Natuurdecreet.
Art. 39.	de titel van hoofdstuk I/1 BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10 VCRO en art. 92 van het decreet van 24 juni 2026 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw (https://www.vlaanderen.be/vlaamse-regering/beslissingen-van-de-vlaamse-regering/ontwerp-van-verzameldecreet-omgeving-leefmilieu-en-natuur-ruimtelijke-ordening-en-landbouw-0)
Art. 40.	hoofdstuk I/1, afdeling 2, BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10 VCRO en art. 92 van het decreet van 24 juni 2026 houdende diverse bepalingen inzake omgeving,

		leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw (verwijzing zie vorige lijn)
Art. 41.	Art. 1/4 BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10, §2, zesde lid VCRO
Art. 42.	Art. 1/5 BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10, §2, zesde lid VCRO
Art. 43.	Art. 1/7 BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10, §2, zesde lid VCRO
Art. 44.	Art. 1/8/1 BVR 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing	Art. 2.6.10, §2, zesde lid VCRO
Art. 45.	Art. 12/1.6 Vrijstellingenbesluit	Art. 4.2.3 VCRO
Art. 46.	Art. 16 jachtadministratiebesluit	Art. 13, derde lid, jachtdecreet van 24 juli 1991.
Art. 47.	Art. 59/2 Jachtadministratiebesluit	Art. 32/3 Jachtdecreet
Art. 48.	Art. 6.3.3.1 VLAREME	Art. 25 en 26 Mestdecreet
Art. 49.	Art. 7/1 BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen	Art. 2.2.1, §2, derde lid, VCRO
Art. 50.	Art. 6 §2 BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten	Art. 16duodecies. 2° Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
Art. 51.	Art. 25 BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer	Art. 16bis, 16decies en 16sedecies + Art. 12sexies Natuurdecreet
Art. 52.	Art. 40 BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer	Art. 16bis, 16decies en 16sedecies + Art. 12sexies Natuurdecreet
Art. 53.	Art. 1 BVR Art. 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening	7.4.4/1, §12 VCRO
Art. 54.	Art. 2 BVR Art. 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening	7.4.4/1, §12 VCRO
Art. 55.	Art. 3/1 BVR Art. 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening	7.4.4/1, §12 VCRO
Art. 56.	Art. 11 BVR 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen	Art. 55 Bosdecreet
Art. 57.	Art. 33 BVR onbevaarbare waterlopen	Art. 23bis wet onbevaarbare waterlopen
Art. 58.	Art. 8 BVR 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden	Art. 5.6.12, §9 VCRO
Art. 59.	Art. 10 BVR 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden	Art. 5.6.12, §9 VCRO
Art. 60.	Art. 2/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 7, §2, zesde lid, Art. 8, §3, Art. 11, derde lid en Art. 14, §4 (eigenaarsvergoeding) Art. 7, §2, zesde lid, Art. 8, §3, Art. 11, derde lid en Art. 17, §2 (gebruikersvergoeding) Art. 23, §4, en Art. 26, §4 (aankoopplichten) Instrumentendecreet van 26 mei 2023

Art. 61.	Art. 5/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 11, vierde lid, Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 62.	Art. 6/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 8, §3 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 63.	Art. 7 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 7, §2, zesde lid - Art. 8, §3 - Art. 11, derde lid Instrumentendecreet van 26 mei 2023.
Art. 64.	Art. 9, §2 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 7, §2, zesde lid, en art. 8, §3 Instrumentendecreet van 26 mei 2023 Art. 88 Verzameldecreet Omgeving van
Art. 65.	Art. 18/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 11, vierde lid, Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 66.	Art. 19/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 8, §3 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 67.	Art. 20 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 7, §2, zesde lid, en art. 8, §3 - Art. 11, derde lid, Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 68.	Art. 32 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 7, §2, zesde lid, en art. 14, §4, eerste lid. Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 69.	Art. 35 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 14, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 70.	Art. 39 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 17, §2 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 71.	Art. 45/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 72.	Art. 46/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 73.	Art. 47 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 74.	Art. 66/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 75.	Art. 67/1 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 76.	Art. 68 BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium	Art. 23, §4 Instrumentendecreet van 26 mei 2023
Art. 77.	bijlage 2 BVR 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage	Art. 4.3.3, §1, 2° DABM
Art. 78.	bijlage 3 BVR 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage	Art. 4.3.5, art. 4.4.2 §2 en §4, en art. 4.4.6, §2 DABM.
Art. 79.	inwerkingtredingsbepaling	Art. 20 Decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006.
Art. 80.	Uitvoeringsbepaling	n.v.t.

Met die aangevoerde rechtsgronden kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat volgt.

3.1. Artikel 4, 5°, van het ontwerp beoogt aan artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 ‘tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu’ een bijkomende vrijstelling van verbods- en vergunningsplichten in te voeren voor “hetzij erosiewerende maatregelen in landbouwgebied en ook waterophoudende of vernattingsmaatregelen op onbevaarbare waterlopen

en grachten als voor die maatregelen geen omgevingsvergunning nodig is conform het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe deze bepaling rechtsgrond zou kunnen vinden in artikel 13, § 6, van het Natuurdecreet, nu de nieuwe uitzondering *prima facie* niet lijkt te vallen onder één van de vier gevallen waarin een uitzondering mogelijk is overeenkomstig artikel 13, § 6, van het Natuurdecreet.

Hierop antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Artikel 13, §6 bevat 4 limitatieve gevallen waarbij de Vlaamse regering afwijkingen mag verlenen op de omgevingsvergunning voor vegetatiewijzigingen:

1° voor de vermelde activiteit op grond van wetten, decreten of besluiten werd een vergunning of toestemming van de overheid verleend is, na advies van het Agentschap voor Natuur en Bos;

2° de activiteit is geregeld in goedgekeurde plannen of projecten die nader zijn bepaald door de Vlaamse regering;

3° het betreft huiskavels met een maximale grootte van 3 ha;

4° het betreft normale onderhoudswerken.

Met de voorgestelde toevoeging wordt een extra punt toegevoegd om de vrijstellingen voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen gelijk te trekken met de vrijstellingen voor een omgevingsvergunning vegetatiewijziging. Het gaat om de maatregelen die nodig zijn om Vlaanderen klimaatweerbear te maken via kleinschalige maatregelen zoals stuwen op particuliere grachten, verontdiepingen of erosiebeheersingsmaatregelen.

Dit past strikt genomen inderdaad niet in 1 van de 4 categorieën die opgesomd zijn in artikel 13, §6.”

Bij gebreke aan een alternatieve decretale rechtsgrond kan punt 5° slechts doorgang vinden indien daarvoor eerst een afdoende rechtsgrond is aangenomen.

3.2. De bepalingen onder hoofdstuk 3 van het ontwerp, die strekken tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 ‘houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister’, vinden - onder voorbehoud van wat volgt - rechtsgrond in artikel 5.1.1 van de VCRO, dat voorziet in de verplichte opmaak van een plannenregister door de gemeente, en de Vlaamse Regering machtigt om onder meer nadere regels voor de opmaak en actualisering daarvan te bepalen (artikel 5.1.1, § 2, tweede lid, van de VCRO). Artikel 10 van het ontwerp vindt daarenboven rechtsgrond in artikel 2.2.1, § 2, derde lid, van de VCRO, op grond waarvan de Vlaamse Regering de nadere regels kan bepalen voor de opname, uitwisseling en terbeschikkingstelling van gegevens via het digitaal platform dat het ter beschikking stelt voor de elektronische uitwisseling en terbeschikkingstelling van alle documenten en adviezen in het kader van de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan.¹

¹ De rechtsgrondentabel duidt artikel 2.2.1, § 2, van de VCRO aan als rechtsgrond voor artikel 10 van het ontwerp en artikel 5.1.1 van de VCRO als rechtsgrond voor artikel 11 van het ontwerp. De gemachtigde bevestigde dat artikel 10

Artikel 7, 2°, van het ontwerp bepaalt dat de nieuwe rooilijnplannen van gewestwegen binnen vijftien dagen in digitale vorm ter beschikking worden gesteld van het college van burgemeester en schepenen. Gevraagd hoe die bepaling inpasbaar is in artikel 5.1.1, § 3, eerste lid, van de VCRO, dat bepaalt dat het opladen van die gegevens en documenten “onmiddellijk na de voorlopige vaststelling, de definitieve vaststelling, respectievelijk de goedkeuring” moet gebeuren, stelde de gemachtigde:

“Dit is een terechte opmerking. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt dit het 2° van artikel 7 toegelicht/verantwoord als een overname van artikel 10 van het te wijzigen besluit. Dat verklaart ook de vermelding van de termijn, zoals die in huidig artikel 10 van het te wijzigen besluit is opgenomen. Artikel 5.1.1 VCRO vermeldt echter inderdaad een onmiddellijke ter beschikking stelling door de overheid die het plan voorlopig of definitief heeft vastgesteld of goedgekeurd. Er is dus inderdaad weinig reden om een termijn te vermelden in het besluit. Meer nog: gelet op de huidige redactie van de derde paragraaf van artikel 5.1.1 VCRO, en de benadrukking in paragraaf 1, eerste lid, 4° (en in het nieuw voorgestelde eerste lid van artikel 5 van het BVR over de opmaak van het plannenregister) dat het slechts gaat om rooilijnplannen geïntegreerd met procedures voor ruimtelijke uitvoeringsplannen of complexe projecten, is het nieuw voorgestelde tweede lid hoogstwaarschijnlijk overbodig. Immers: in geval van procedurele integratie zijn de bewuste rooilijnplannen op hetzelfde moment beschikbaar als het voorlopig of definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan dan wel het voorkeurs- of projectbesluit. Ze kunnen dus op hetzelfde moment opgeladen worden op het platform.”

De zinsnede “altijd binnen vijftien dagen” dient uit het ontworpen tweede lid van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 te worden weggelaten.

3.3.1. Volgens de rechtsgrondentabel wordt voor de artikelen 39 en 40 van het ontwerp, waarbij de verwijzingen naar de meerwaarderamingsrapporten worden opgeheven in het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 ‘betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing’, rechtsgrond gezocht in artikel 2.6.10 van de VCRO, alsook in het niet in de aanhef vermelde artikel 92 van het decreet van 26 juni 2026 ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw’. Artikel 92 van voormeld decreet van 26 juni 2026 voorziet in de opheffing van artikel 2.6.10, § 2/1, van de VCRO, dat rechtsgrond bood voor de regeling inzake het meerwaarderamingsrapport waarvan artikelen 39 en 40 van het ontwerp de opheffing beogen.

De rechtsgrond voor die opheffing dient te worden gezocht in de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de BWHI, in

van het ontwerp rechtsgrond vindt in beide artikelen, waarbij artikel 2.2.1, § 2, derde lid, van de VCRO rechtsgrond biedt voor de eventuele ter beschikking stelling van de vermelde plannen door de gewestelijke en provinciale overheden in digitale vorm, en artikel 5.1.1 van de VCRO de rechtsgrond is voor de opname van het plan in het plannenregister. Gevraagd waarom artikel 2.2.1, § 2, van de VCRO geen rechtsgrond vormt voor artikel 11 van het ontwerp, verduidelijkte de gemachtigde: “In tegenstelling tot wat sinds 1 mei 2017 geldt voor ruimtelijke uitvoeringsplannen (art. 2.2.1, § 2, tweede en derde lid, van de VCRO), bestond voor de toepassing van artikel 7.4.2/3 VCRO geen verplichting om gebruik te maken van het digitale platform als bedoeld in artikel 2.2.1, § 2, tweede lid VCRO. De betrokken beslissingen zijn derhalve niet in het digitale platform DSI te vinden. O.i. biedt artikel 2.2.1, § 2 VCRO derhalve geen rechtsgrond voor de voorgestelde bepaling.”

samenhang gelezen met artikel 92 van het decreet van 26 juni 2026, en niet in artikel 2.6.10 van de VCRO, dat geen bepaling over het meerwaarderamingsrapport meer bevat.

3.3.2. De artikelen 41 en 43 van het ontwerp over het meerwaarderapport vinden rechtsgrond in artikel 2.6.10, § 2, zesde lid, van de VCRO. Dit dient te worden gespecificeerd in de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef.

3.4.1 Ook voor artikelen 42 en 44 van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 2.6.10, § 2, zesde lid, van de VCRO. Gevraagd hoe de mogelijkheid om onroerende eigendommen te betreden daarin valt in te passen, stelde de gemachtigde dat “[n]aar aanleiding van deze vraag (...) deze artikelen [zullen] geschrapt worden.”

Daarmee kan worden ingestemd. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet dan ook af van verder onderzoek van die bepalingen.

3.4.2. Daarmee samenhangend wordt voor artikel 60 van het ontwerp, dat in het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 ‘over het realisatiegericht instrumentarium’ een regeling voor het betreden van onroerende eigendommen beoogt te regelen, rechtsgrond gezocht in de artikelen 7, § 2, zesde lid, 8, § 3, 11, derde lid, 14, § 4, 17, § 2, 23, § 4, en 26, § 4, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023. Gevraagd wat de exacte rechtsgrond is voor de regeling die ertoe strekt het betreden van onroerende eigendommen te voorzien, mede gelet op het feit dat uit de bisnota aan de Vlaamse Regering blijkt dat ook woonstbetredingen tot de mogelijkheid behoren (zie punt 2.18.4 ‘Betreden van percelen – plaatsbezoek’), gaf de gemachtigde aan dat ook deze bepaling zal worden geschrapt.

Daarmee kan worden ingestemd. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet dan ook af van verder onderzoek van die bepalingen.

3.5. Voor artikel 46 van het ontwerp, dat in artikel 16 van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 de beroepsprocedure tegen de weigering of intrekking van een jachtverlof of jachtvergunning wijzigt, moet in zoverre ook de beroepsprocedure inzake jachtvergunningen wordt geregeld, tevens rechtsgrond worden gezocht in artikel 15, § 1, tweede lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991.²

3.6. De rechtsgrondentabel vermeldt de artikelen 25 en 26 van het Mestdecreet van 22 december 2006 als rechtsgrond voor artikel 48 van het ontwerp, dat in artikel 6.3.3.1 van het VLAREME van 28 oktober 2016 de tabel met waarden die gebruikt worden voor de berekening van de dierlijke mestproductie in het kader van het nutriëntenbalansstelsel wijzigt. Voor deze bepaling biedt artikel 25 van het Mestdecreet³ op zichzelf voldoende rechtsgrond.

² “De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van de afgifte van de jachtvergunningen.”

³ Art. 25 Mestdecreet: “Voor de berekening van de productie van dierlijke mest heeft de landbouwer de keuze tussen: 1° het forfaitaire stelsel, waarbij de landbouwer de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, vermeld in artikel 27, in rekening brengt;

2° het nutriëntenbalansstelsel. In dit geval mag de landbouwer de reële uitscheidingshoeveelheden, vermeld in artikel 26, in rekening brengen.

3.7. Voor de artikelen 51 en 52 van het ontwerp, die wijzigingen aanbrengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 ‘betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer’, wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 12*sexies*, 16*bis*, 16*decies* en 16*sedecies* van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997. Enkel artikel 16*sedecies* van voormeld decreet biedt daadwerkelijk rechtsgrond.

3.8. Voor artikel 56 van het ontwerp, dat strekt tot vervanging van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 ‘houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen’ over de berekening van de uiteindelijke verkoopprijs bij openbare verkopen van hout en andere bosproducten, biedt artikel 55 van het Bosdecreet van 13 juni 1999⁴, dat enkel een machtiging bevat voor de regeling van onderhandse verkopen, geen rechtsgrond; rechtsgrond moet daarentegen worden gezocht in artikel 54 van datzelfde decreet.⁵

3.9. Voor artikel 57 van het ontwerp, dat in artikel 33, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2021 ‘tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen’ de termijn verlengt voor de doorgifte van het aantal tonnen dat onttrokken werd en hun volume of de volgens de meterstand onttrokken debieten, moet specifiek rechtsgrond worden gezocht in artikel 23*bis*, eerste lid, van de wet van 28 december 1967 ‘betreffende de onbevaarbare waterlopen’.

3.10. Voor hoofdstuk 17 van het ontwerp, over de uitwisseling van dossierstukken in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2023 ‘tot vaststelling van nadere

In afwijking van het eerste lid moeten landbouwers wiens bedrijf een gemiddelde veebezetting van meer dan 200 dieren van de diercategorie andere varkens, heeft, gebruik maken van een nutriëntenbalansstelsel, voor alle op het bedrijf gehouden dieren van de diersoort 2° VARKENS.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.”

⁴ “§ 1. Het hout wordt verkocht volgens de principes van openbaarheid, transparantie en mededinging.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt bij besluit de voorwaarden waarin, in de hierna opgesomde gevallen, uitzonderlijk een verkoop uit de hand toegelaten is:

1. voor de loten waarvoor geen voldoende aanbod werd verkregen bij verkoop volgens de principes van openbaarheid, transparantie en mededinging;
2. voor de windworp van niet-toegewezen bomen in de al toegewezen loten; deze windworp wordt in de eerste plaats aangeboden aan de kopers van de loten;
3. voor de bomen die dringend geëxploiteerd moeten worden om sanitaire of veiligheidsredenen;
4. voor het hout dat op onrechtmatige wijze is gekapt;
5. voor de bosproducten andere dan het hout;
6. voor de loten van gering belang.

De Vlaamse Regering bepaalt bij besluit de wijze waarop de marktconforme prijzen van onderhandse verkoop in domeinbossen worden vastgesteld. Voor de andere openbare bossen worden deze prijzen vastgesteld door de eigenaar, op voorstel van het Agentschap.”

⁵ “De Vlaamse regering bepaalt de werkwijze en de voorwaarden die moeten gevolgd worden als hout en andere bosproducten worden verkocht.”

regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden’, kan de in de rechtsgrondentabel aangevoerde rechtsgrond worden gespecificeerd als artikel 5.6.12, § 9, 3°, van de VCRO.

3.11. De artikelen 61 en 65 van het ontwerp, die in verlengingen van de termijn wegens overmacht voorzien in het kader van de procedure bij planschadevergoeding respectievelijk bij gebruiksbeperking in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024, vinden rechtsgrond in artikel 11, vierde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, op grond waarvan de Vlaamse Regering de nadere regels kan vaststellen over de criteria waaronder de verlenging van de termijn waarbinnen de aanvraag voor de compenserende vergoeding moet worden ingediend, mogelijk is. Een vermelding naar dit vierde lid moet nog in de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef worden opgenomen.

3.12. Artikel 63 van het ontwerp vervangt het derde lid van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024. Hiervoor wordt in de rechtsgrondentabel verwezen naar de artikelen 7, § 2, zesde lid, 8, § 3, en 11, derde lid, als rechtsgrond. Artikel 8, § 3, van het Instrumentendecreet volstaat echter als rechtsgrond. Op basis van die bepaling kan de Vlaamse Regering de nadere regels bepalen voor de administratieve procedure en de vervaltermijnen voor het verkrijgen van een compenserende vergoeding.

3.13. Artikel 64 van het ontwerp, over de wijze waarop een schaderapport kan worden aangevraagd in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024, vindt volgens de rechtsgrondentabel, naast artikelen 7, § 2, zesde lid, en 8, § 3, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, ook rechtsgrond in artikel 88 van het “Verzameldecreet Omgeving”, waarmee bedoeld wordt op het in opmerking 3.3.1 vermelde decreet van 26 juni 2026. Die bepaling strekt tot het opnieuw opnemen van een paragraaf 2 in artikel 2.6.2 van de VCRO.

De artikelen 7, § 2, zesde lid, en 8, § 3, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 bieden voldoende rechtsgrond voor artikel 64 van het ontwerp. Op basis van die bepalingen kan de Vlaamse Regering de nadere regels vaststellen voor respectievelijk het schaderamingsrapport, het schaderapport, de raadpleging, de advisering en de uitbetaling, en voor de administratieve procedure en de vervaltermijnen voor het verkrijgen van een compenserende vergoeding. Er hoeft geen bijkomend beroep te worden gedaan op artikel 88 van het decreet van 26 juni 2026.⁶

3.14. Artikel 67 van het ontwerp vervangt artikel 20, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over de onvolledige aanvraag. Hiervoor wordt in de rechtsgrondentabel verwezen naar de artikelen 7, § 2, zesde lid, 8, § 3, en 11, derde lid, als rechtsgrond. Artikel 8, § 3, van het Instrumentendecreet volstaat als rechtsgrond. Op basis van die bepaling kan de Vlaamse Regering de nadere regels bepalen voor de administratieve procedure en de vervaltermijnen voor het verkrijgen van een compenserende vergoeding.

3.15. Artikel 68 van het ontwerp wijzigt artikel 32, § 2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over de berekening van de eigenaarswaarde. Als rechtsgrond

⁶ Het opnieuw opgenomen artikel 2.6.2, § 2, van de VCRO bevat bovendien geen delegatie aan de Vlaamse Regering.

volstaat artikel 14, § 4 van het Instrumentendecreet, op basis waarvan de Vlaamse Regering de nadere regels bepaalt voor de berekening van de eigenaarsvergoeding.

3.16. Artikel 78 van het ontwerp wijzigt bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2025 ‘tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage’. Hiervoor wordt rechtsgrond ontleend aan artikel 4.3.5 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM). De andere artikelen vermeld in de rechtsgrondentabel bieden geen rechtsgrond.

Noch artikel 4.3.3, § 1, 2°, van het DABM – dat terecht als rechtsgrond voor artikel 77 van het ontwerp wordt aangevoerd in de rechtsgrondentabel – noch artikel 4.3.5 van het DABM worden vermeld in de aanhef van het ontwerp. Dat moet worden rechtgezet in het te nemen besluit.

VORMVEREISTEN

4. Aan de gemachtigde werd in het kader van het auditoraatsonderzoek van hoofdstuk 6 van het ontwerp, dat wijzigingen aan het Soortenbesluit van 15 mei 2009 bevat, gevraagd om een kopie over te maken van het advies van de Minaraad, dat vereist is voor alle bepalingen die hun rechtsgrond vinden in artikel 51, § 1, van het Natuurdecreet.

Hierop antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het advies van de Minaraad is inderdaad een wettelijke vormvereiste voor uitvoeringsbepalingen die gebaseerd zijn op artikel 51 §1 van het decreet Natuurbehoud.

Het advies van de Minaraad zal worden gevraagd voor de artikelen 30 t.e.m. 38 van het ontwerpbesluit. Deze artikelen worden dan ook uit het besluit gehaald.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, neemt hiervan akte, en ziet dan ook af van verder onderzoek van die bepalingen.

De adviesaanvrager wordt er niettemin alvast op gewezen dat artikel 31 van het ontwerp ook het voorwerp zal moeten uitmaken van voorafgaandelijk overleg tussen de regeringen van de Benelux-landen in het kader van de Bijzondere Commissie voor het Leefmilieu, Sectie ‘Natuurbehoud en Landschapsbescherming’.⁷

⁷ Artikel 3 van de Benelux Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake de introductie in de natuur van niet-inheemse diersoorten, M (83) 27. De gemachtigde verklaarde dat op 23 september 2024 een expertenwerkgroep in het kader van het Benelux-overleg samengekomen om de wasbeerproblematiek (artikel 36 van het ontwerp) te bespreken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef moet in overeenstemming worden gebracht met wat hiervoor is uiteengezet over de rechtsgrond.

HOOFDSTUK 1 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 1 JUNI 1995 HOUDENDE ALGEMENE EN SECTORALE BEPALINGEN INZAKE MILIEUHYGIËNE

Artikelen 1 en 2

6. De artikelen 1 en 2 schrappen in de artikelen 2.3.1.3, eerste lid, en 2.4.1.1, § 5, derde lid, van VLAREM II de zinssnede ‘in de stroomgebiedbeheerplannen’. Hierdoor wordt in die bepalingen van VLAREM II niet langer voorgeschreven dat van milieukwaliteitsnormen inzake oppervlaktewateren respectievelijk grondwater enkel kan worden afgeweken in stroomgebiedbeheerplannen.

6.1. Uit artikel 10.2.3, § 1, tweede lid, 3°, van het DABM blijkt dat de Vlaamse Milieumaatschappij als taak heeft het opmaken van de stroomgebiedbeheerplannen⁸ waaronder de organisatie van het openbaar onderzoek.

Aan de gemachtigde is gevraagd of voortaan kan worden afgeweken van de milieukwaliteitsnormen zonder dat dit gebeurt in een stroomgebiedbeheerplan, wat gevolgen zou kunnen hebben voor de verplichting om een openbaar onderzoek wordt georganiseerd bij het aannemen van die afwijkingen van de milieukwaliteitsnormen. Uit artikel 10.2.3. van het DABM blijkt dat er voor de opmaak van stroomgebiedbeheerplannen een openbaar onderzoek plaatsvindt, zodat de vraag rijst of dit wegvalt bij de ontworpen wijzigingen van de artikelen 1 en 2, wat op gespannen voet zou kunnen staan met artikel 23 van de Grondwet.

De gemachtigde antwoordde:

“Het eerste lid van artikel 2.3.1.3 van VLAREM II zal na de wijziging als volgt luiden (eigen vetdruk):

‘Er kan alleen van de milieukwaliteitsnormen worden afgeweken **overeenkomstig artikelen 1.7.2.5.1, 1.7.2.5.2 en 1.7.2.5.4 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018.**’

Artikel 2.4.1.1, §5, derde lid van VLAREM II zal na de wijziging als volgt luiden (eigen vetdruk):

‘Er kan alleen van de milieukwaliteitsnormen worden afgeweken **overeenkomstig artikelen 1.7.2.5.1, 1.7.2.5.2 en 1.7.2.5.4 van hetzelfde decreet.**’

⁸ Stroomgebiedbeheerplannen komen aan bod in de artikelen 1.6.2.1 tot 1.6.2.6 van het op 15 juni 2018 gecodificeerd decreet betreffende het integraal waterbeleid.

Het is de bedoeling te verduidelijken dat afwijkingen van de milieukwaliteitsnormen kunnen worden toegestaan zonder dat het concrete plan/project moet worden vastgelegd in het zesjaarlijks stroomgebiedbeheerplan.

Kort samengevat betreffen de mogelijke afwijkingen onderstaande situaties, waarbij uiteraard aan de gestelde voorwaarden in de aangehaalde artikelen van het Waterwetboek moet worden voldaan:

- onmogelijk om verbeteringen binnen termijn te bereiken omwille van technische redenen, onevenredig hoge kosten of natuurlijke omstandigheden (art. 1.7.2.5.1). Deze uitzondering blijft gekoppeld aan het stroomgebiedbeheerplan, aangezien het artikel bepaalt dat ‘verlengingen zijn beperkt tot maximaal twee herzieningen van het stroomgebiedbeheerplan’;

- bepalen minder strenge milieudoelstellingen omwille van technische onhaalbaarheid of onevenredig hoge kosten als gevolg van aantasting door menselijke activiteiten of natuurlijke gesteldheid (art. 1.7.2.5.2). Overeenkomstig dit artikel herzielt de Vlaamse Regering om de zes jaar de gevallen waarin ze van de milieudoelstellingen afwijkt; en

- nieuwe veranderingen in de fysische kenmerken van een oppervlaktewaterlichaam of wijzigingen in de grondwaterstand (art. 1.7.2.5.4). §3 van dit artikel bepaalt dat bij de opmaak of de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen de Vlaamse Regering de gevallen aanduidt waarin overeenkomstig de eerste paragraaf afgeweken moet worden van de milieudoelstellingen.

Uit bovenstaande blijkt dat de afwijkingen maar mogelijk zijn voor zover deze voorzien worden in de stroomgebiedbeheerplannen. De voorgestelde wijziging van voornoemde artikelen in VLAREM II is evenwel nodig omwille van de verwarring die deze formulering kan oproepen: in de stroomgebiedbeheerplannen zullen nog steeds de meer concrete modaliteiten opgenomen blijven om te bepalen wanneer van de milieudoelstellingen kan worden afgeweken volgens de artikelen in het Waterwetboek, maar het is niet de bedoeling om elke individuele afwijking enkel te kunnen toestaan door middel van een voorafgaande concrete benoeming van deze plannen/projecten in deze stroomgebiedbeheerplannen. Eén en ander zou de toepassing van de uitzonderingen te zeer beknotten, aangezien het quasi onmogelijk is om zes jaar op voorhand alle projecten in kaart te hebben.

Zoals hoger uiteengezet, zullen in de aan openbaar onderzoek onderworpen stroomgebiedbeheerplannen nog steeds de meer concrete modaliteiten worden opgenomen om te bepalen in welke gevallen van de milieudoelstellingen kan worden afgeweken. De wijziging betreft louter een verduidelijking en aan het beschermingsniveau wijzigt bijgevolg niets, waardoor er geen sprake kan zijn van een schending van de standstill-plicht.”

Bij dit antwoord van de gemachtigde kan het volgende worden opgemerkt.

6.2. De artikelen 1.7.2.5.1, 1.7.2.5.2 en 1.7.2.5.4 van het gecodificeerd decreet van 15 juni 2018 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ stemmen respectievelijk overeen met de artikelen 53, 54 en 56 van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’.⁹

⁹ Zie de concordantietabellen gevoegd bij *Parl. St.* Vl. Parl. (2018-19) nr. 1705/1 pag. 325 en volgende.

Uit de parlementaire stukken blijkt dat de artikelen 53, 54 en 56 van dat decreet van 18 juli 2003 de omzetting in intern recht vormen van respectievelijk artikel 4, leden 4, 5 en 7, van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 ‘tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid’ (Kaderrichtlijn Water).¹⁰

Artikel 4, lid 4, van die Kaderrichtlijn Water stelt dat verlengingen van de termijn en de redenen daarvoor specifiek worden vermeld en toegelicht in het stroomgebiedsbeheersplan.

Artikel 4, lid 5, van de Kaderrichtlijn Water stelt dat de vaststelling van minder strenge milieudoelstellingen en de redenen daarvoor specifiek worden vermeld in het stroomgebiedsbeheersplan.

Artikel 13, lid 4, van de Kaderrichtlijn Water bepaalt de info die in het stroomgebiedsbeheersplan moet worden opgenomen, welke zich bevindt in bijlage VII.

Bijlage VII, punt A. 5, vermeldt:

“een lijst van de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde milieudoelstellingen voor oppervlaktewateren, grondwater en beschermde gebieden, met inbegrip van in het bijzonder aanduiding van de gevallen waarin gebruik is gemaakt van artikel 4, leden 4, 5, 6 en 7, en de overeenkomstig dat artikel voorgeschreven, daarmee verband houdende informatie;”

Bijlage VII, punt B. 1, vermeldt:

“een samenvatting van alle veranderingen of actualiseringen sinds de publicatie van de vorige versie van het stroomgebiedsbeheersplan, met een samenvatting van de herzieningen die overeenkomstig artikel 4, leden 4, 5, 6 en 7, dienen te gebeuren;”

Internrechtelijk is deze bijlage VII omgezet in bijlage 1 bij het gecodificeerd decreet betreffende het integraal waterbeleid. Relevant in dit verband zijn de punten en 4.2 en 8.5 van die bijlage I.

Punt 8.5 van die bijlage I stelt:

“8.5. in de gevallen, vermeld in artikel 1.7.2.5.1 tot 1.7.2.5.6, wordt bovendien de volgende informatie opgenomen in de herziening van het stroomgebiedbeheersplan:

1° een samenvatting van de herzieningen van de gevallen waarin overeenkomstig artikel 1.7.2.5.1 tot en met 1.7.2.5.6 van de milieudoelstellingen is afgeweken;

2° een evaluatie van de uitvoering van de maatregelen;

3° een overzicht van eventuele extra maatregelen;

4° in de gevallen, vermeld in artikel 1.7.2.5.1, bovendien de redenen voor de betekenisvolle vertraging en het vermoedelijke tijdschema voor de uitvoering van de maatregelen;

¹⁰ *Parl. St.* VI. Parl. (2002-03) nr. 1730/1, 52-54.

5° in de gevallen, vermeld in artikel 1.7.2.5.3, bovendien een overzicht van de effecten van de in omstandigheden, vermeld in artikel 1.7.2.5.3, en van de maatregelen, vermeld in artikel 1.7.2.5.3, tweede lid, 1°.”

6.3. Op basis van die bepalingen kan met de gemachtigde worden ingestemd dat voor de gevallen vermeld in de artikelen 1.7.2.5.1 en 1.7.2.5.4 van het gecodificeerd decreet ‘betreffende het integraal waterbeleid’, uit die bepalingen zelf volgt dat opname in het stroomgebiedsbeheersplan vereist is. Dit is minder duidelijk voor het geval van artikel 1.7.2.5.2 van het gecodificeerd decreet. Voor deze laatste bepaling maakt het schrappen van bedoelde passage bij de artikelen 1 en 2 van het ontwerp, de regelgeving minder duidelijk en dus minder rechtszeker.

Uit de artikelen 4 en 13 *juncto* bijlage VII, punt B.1, van de Kaderrichtlijn Water volgt dat bij aanpassingen van de stroomgebiedsbeheersplannen “een samenvatting van de herzieningen die overeenkomstig artikel 4, leden 4, 5, 6 en 7, dienen te gebeuren” erin moet worden opgenomen¹¹. Om in overeenstemming te zijn met die richtlijn, moeten dus ook de gevallen van artikel 1.7.2.5.2 van het gecodificeerd decreet opgenomen worden in de aanpassingen van de stroomgebiedsbeheersplannen.

Uit het voorgaande volgt dat deze regels impliceren dat de bij de artikelen 1 en 2 ontworpen wijzigingen geen normatieve impact hebben, want de maatregelen in kwestie moeten, ook na de opheffing van de zinssnede in kwestie, nog steeds worden opgenomen in een stroomgebiedsbeheersplan op grond van punt 8.5 van bijlage I bij het gecoördineerde decreet. Er is dus nog steeds ook een openbaar onderzoek nodig, zodat de *standstill*-plicht vervat in artikel 23 van de Grondwet niet in het geding is.

6.4. In het licht daarvan moeten de stellers van het ontwerp heroverwegen of de voorgenen opheffing wel een meerwaarde biedt, en de lezer van het te nemen besluit niet op het verkeerde been zet over de reële draagwijdte van die opheffing.

Indien de artikelen 1 en 2 toch worden behouden, dient een nieuw artikel te worden ingevoegd dat stelt dat het voorwerp van dit ontwerp een gedeeltelijke omzetting vormt van de Kaderrichtlijn Water.

De daaropvolgende artikelen dienen te worden vernummerd.

¹¹ Zoals bijlage 1, punt 8.5, bij het gecodificeerd decreet betreffende het integraal waterbeleid, is geredigeerd, lijkt de samenvatting enkel betrekking te hebben op het verleden terwijl de kaderrichtlijn water ook vereist dat herzieningen ‘die dienen te gebeuren’ worden opgenomen, wat een verwijzing inhoudt naar de toekomst.

HOOFDSTUK 2 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 23 JULI 1998 TOT VASTSTELLING VAN NADERE REGELS TER UITVOERING VAN HET DECREET VAN 21 OKTOBER 1997 BETREFFENDE HET NATUURBEHOUD EN HET NATUURLIJK MILIEU

7. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 3 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 5 MEI 2000 HOUDENDE BEPALING VAN DE NADERE REGELS VOOR DE OPMAAK EN DE ACTUALISERING VAN HET PLANNENREGISTER

Artikel 8

8. Op grond van het ontworpen artikel 6, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, neemt het college van burgemeester en schepenen de omschrijvende veelhoek van “de bestaande en nieuwe niet-gerealiseerde onteigeningsplannen” op in het plannenregister, als de opmaak van die plannen geïntegreerd wordt in de procedures die worden vermeld in dat lid.

Bevraagd over de verhouding tussen ‘nieuwe niet-gerealiseerde onteigeningsplannen’ en ‘bestaande niet-gerealiseerde onteigeningsplannen’, stelde de gemachtigde:

“Het onderscheid tussen ‘bestaand’ en ‘nieuw’ in het nieuw voorgestelde eerste lid gaat terug op de redactie van de artikelen 6, 12 en 13 zoals thans opgenomen in het BVR over de opmaak van het plannenregister. Zie ter zake de nota aan de Vlaamse Regering die stelt dat ‘de inhoud van huidig artikel 12 en 13 (...) ook (wordt) ondergebracht onder artikel 6’. Met het onderscheid ‘bestaand’ versus ‘nieuw’ wilde en wil men vermijden dat ook voor ‘oude’ onteigeningsplannen er een verplichting rust(te) op de overheid die het onteigeningsplan had vastgesteld, om dit digitaal ter beschikking te stellen. Dit gold des te meer nu artikel 5.1.1, §1, eerste lid, 5° tot 19 juli 2024 gewag maakte van ‘onteigeningsplannen’ zonder beperking naar procedureel met ruimtelijke ordeningsplannen geïntegreerde onteigeningsplannen. Maar het blijft een relevant onderscheid nu onteigeningsplannen ook procedureel konden geïntegreerd worden met plannen van aanleg, op een ogenblik dat van digitale aanmaak en uitwisseling van plannen nog geen sprake was. Tegelijk: het onderscheid tussen ‘bestaand’ en ‘nieuw’ is natuurlijk weinig duidelijk: ligt de spildatum op de inwerkingtreding van de daarnet vermelde huidige artikelen 6, 12 en 13, of op de inwerkingtreding van de thans voorgestelde wijzigingen. Wellicht is het het best om in het nieuw voorgestelde eerste lid de woorden ‘bestaande en nieuwe’ weg te laten, en in het nieuw voorgestelde tweede lid op te nemen dat slechts onteigeningsplannen (die procedureel zijn geïntegreerd met RUPs of complexe projecten) die dateren van na een vaste datum (bijvoorbeeld de inwerkingtreding van de geïntegreerde planningsprocedure voor RUPs per 1 mei 2017 – en dus het verplicht gebruik van het digitale platform DSI) digitaal ter beschikking moeten worden gesteld door de overheid die ze vaststelt.”

Voor zover het voorstel van de gemachtigde zou worden uitgewerkt als een verplichting die enkel voor de toekomst geldt voor onteigeningsplannen, ook wanneer die plannen dateren van na een vaste datum die in het verleden kan liggen, kan daarmee worden ingestemd. Gelet op het feit dat procedurele bepalingen niet met terugwerkende kracht kunnen worden

opgelegd, aangezien ze berusten op feitelijke handelingen en gebeurtenissen waarvoor de fictie van de terugwerkende kracht niet werkzaam is, zal er daarbij wel over moeten worden gewaakt dat geen nieuwe verplichting met retroactieve werking tot op de vaste datum wordt opgelegd.

HOOFDSTUK 4 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 21 NOVEMBER 2003 HOUDENDE MAATREGELEN TER UITVOERING VAN HET GEBIEDSGERICHT NATUURBELEID

9. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 5 - WIJZIGINGEN VAN HET VLAREBO-BESLUIT VAN 14 DECEMBER 2007

Artikel 21

10. Artikel 21 van het ontwerp wijzigt artikel 7, tweede lid, van het VLAREBO zodat de codes van goede praktijk, vermeld in het VLAREBO voortaan slechts bij uittreksel worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Op de vraag of deze codes nu integraal in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, antwoordde de gemachtigde:

“De ministeriële besluiten tot vaststelling van de codes van goede praktijk worden momenteel integraal in het Belgisch staatsblad bekendgemaakt.

Zie bijvoorbeeld de integrale bekendmaking in het Belgisch staatsblad van 22 augustus 2024 ([link](#)) van het MB van 7 augustus 2024 tot vaststelling van de codes van goede praktijk voor de afbakening van een kadastrale werkzone en voor het gebruik van bodemmaterialen binnen een kadastrale werkzone, en van de standaardprocedure voor de opmaak van het technisch verslag voor het gebruik van bodemmaterialen.”

Uit artikel 84 van de BWHI kan worden afgeleid dat wanneer een ministerieel besluit geen belang heeft voor de algemeenheid van de burgers, het bij uittreksel mag worden bekendgemaakt of het voorwerp mag zijn van een gewone vermelding in het Belgisch Staatsblad en dat wanneer die bekendmaking geen openbaar nut heeft, er mag worden van afgezien.

Ofschoon het in de eerste plaats aan de minister toekomt om, onder het toezicht van de rechter, te oordelen wat onder “belang voor de algemeenheid van de burgers” en “openbaar nut” moet worden verstaan,¹² blijkt uit de rechtspraak dat “de algemeenheid van de burgers” kan worden gedefinieerd als het onbepaalde aantal personen op wie de handeling van toepassing kan zijn.¹³

De ontworpen wijziging heeft betrekking op alle codes van goede praktijk die in het VLAREBO aan bod komen, waarbij in de ontworpen bepaling geen onderscheid wordt gemaakt

¹² Zie RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, *Staelens*, punt 23.2.

¹³ Zie RvS 6 januari 2025, nr. 261.914, *L.D. en A.A.*

tussen de codes van goede praktijk die door de minister worden vastgesteld, en andere codes van goede praktijk.¹⁴

Er lijkt niet voor al die codes te kunnen worden aangenomen dat de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad geen openbaar nut heeft. Zo is er bijvoorbeeld de code van goede praktijk voor de afbakening van een kadastrale werkzone in uitvoering van artikel 163 van het VLAREBO. Het VLAREBO zelf bepaalt niet wie die kadastrale zone moet afbakenen zodat deze afbakening van toepassing kan zijn op een onbepaald aantal personen. Bijgevolg lijkt er veeleer te moeten worden van uitgegaan dat die code van goede praktijk “de algemeenheid van de burgers” betreft en de bekendmaking ervan verplicht is overeenkomstig artikel 84, 1°, eerste lid, van de BWHI.

De stellers van dit ontwerp dienen de bepalingen van het VLAREBO aan een nieuw onderzoek te beperken en de bekendmaking bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad te beperken tot die codes die passen binnen de mogelijkheden van artikel 84, eerste lid, 1°, van de BWHI. Daarbij moet in het ontwerp tot uiting worden gebracht of enkel de *door de minister vastgestelde* codes van goede praktijk, vermeld in dit besluit, worden beoogd, of dat ook de codes van goede praktijk die *door de OVAM* worden *aanvaard* onder de ontworpen regeling vallen.

Artikel 29

11.1. Artikel 29, 1°, van het ontwerp schrapt in artikel 212 van het VLAREBO de woorden “bij aangetekende brief”. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe de beslissing van het hoofd van de juridische dienst voortaan zal worden meegedeeld, aan de beroeper en aan andere personen dan de beroeper.

De gemachtigde antwoordde:

“De kennisgeving van de beslissing over de ontvankelijkheid aan de beroeper is enerzijds geregeld in artikel 149 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 voor wat de beroepen ex artikel 146 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft en in artikel 154, §2 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 voor wat de beroepen ex artikel 153 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft, en anderzijds in artikel 212 van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007. De kennisgeving van de beslissing over de ontvankelijkheid aan de OVAM en eventuele andere aan te schrijven personen en instanties is niet geregeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, maar wel in artikel 212 van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007.

Na de voorgestelde wijziging van dit artikel 212 en na inwerkingtreding van artikel 57 en artikel 59 van het decreet van 26 juni 2026 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw, zal noch in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 noch in het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 nog een aangetekende brief opgelegd worden. Dit is ingegeven door administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie. Zoals uit de aan u bezorgde ‘BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING’ inzake voorliggend wijzigingsbesluit en de parlementaire

¹⁴ Er zijn codes die door OVAM worden aanvaard (zie de definitie in artikel 2, 29°, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en de artikelen 202, eerste lid, 14°, c) en 203, eerste lid, 13°, c), van het VLAREBO) en codes die bij ministerieel besluit worden vastgesteld (zie bijvoorbeeld de artikelen 163, 164, 166 tot 168 van het VLAREBO).

voorbereiding bij voormeld decreet van 26 juni 2026 blijkt, is het de bedoeling om de overheid de nodige flexibiliteit te bieden om, afhankelijk van de concrete omstandigheden, de meest geschikte kennisgevingswijze toe te passen en dus ook andere kennisgevingswijzen dan bij aangetekende brief, zoals een gewone brief of, in uitzonderlijke gevallen, een bus-aan-busbedeling. Dat laatste kan aangewezen zijn bij een of meerdere ontvankelijke administratieve beroepen tegen een beslissing van de OVAM waarbij zij een conformiteitsattest aflevert voor een bodemsaneringsproject met betrekking tot de sanering van een bodemverontreiniging die zich over een groot gebied uitstrekt en waarbij op een groot aantal gronden bodemsaneringswerken moeten worden uitgevoerd en de bewoners of gebruikers niet steeds individueel gekend zijn (= een administratief beroep ex artikel 146 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006).

In de praktijk zal de huidige wijze van kennisgeving evenwel in beginsel behouden blijven.

Bij een onontvankelijkheidsbeslissing geschiedt de kennisgeving aan de beroeper bij aangetekende brief met ontvangstbewijs en aan de OVAM bij aangetekende brief.

Bij een ontvankelijkheidsbeslissing geschiedt de kennisgeving ten aanzien van de beroeper en de OVAM bij aangetekende brief. Ten aanzien van eventuele andere aan te schrijven personen en instanties geschiedt de kennisgeving in beginsel eveneens bij aangetekende brief. Enkel in uitzonderlijke gevallen, zoals hierboven geschetst, geschiedt de kennisgeving bij gewone brief of bus-aan-busbedeling.”

Dit artikel sluit aan bij de wijzigingen die worden aangebracht bij de artikelen 57 en 59 van het decreet van 26 juni 2026 ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw’¹⁵ dat onder het nummer 78.596/1 voor advies werd voorgelegd.

Er is geen gevolg gegeven aan de suggestie die in dat advies werd gedaan bij de bespreking van de artikelen 48 tot 51 van dat decreet:

“... ”

Zoals de bepalingen zullen luiden na de opheffing, is er geen enkele waarborg dat de kennisgevingen zelfs in “normale” gevallen zullen gebeuren bij aangetekende brief. Als het enkel de bedoeling is van de stellers van het ontwerp dat slechts in uitzonderlijke gevallen kan worden afgeweken van de kennisgeving bij aangetekende brief, verdient het aanbeveling om de bewoordingen “bij aangetekende brief” niet op te heffen, doch om de bestaande tekst van de gewijzigde bepalingen van het Bodemdecreet aan te vullen met een bepaling die toelaat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de kennisgeving bij aangetekende brief.”¹⁶

Een gelijkaardig probleem rijst bijgevolg bij de ontworpen bepaling.

11.2. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe voortaan de aanvangsdag van de termijnen bedoeld in artikel 213 van het VLAREBO zal worden bepaald.

¹⁵ [Ontwerp van decreet 780 \(2025-2026\) nr.1 | Vlaams Parlement.](#)

¹⁶ Adv.RvS 78.596/1 van 19 januari 2026 over een ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 26 juni 2026 ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw’, opmerking 22.

De gemachtigde antwoordde:

“Het als volgt luidende artikel 4, §1 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 is van toepassing:

‘Behoudens andersluidende bepaling gaan de termijnen, vermeld in dit decreet, in:

1° in geval van kennisgeving bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, op de eerste dag die volgt op de dag waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats, dan wel op de maatschappelijke of administratieve zetel van de geadresseerde;

2° in geval van kennisgeving bij aangetekende brief of bij gewone brief, op de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag. Als de laatste dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, verloopt de termijn de eerstvolgende werkdag.”

Dit antwoord maakt duidelijk dat er slechts voor drie kennisgevingswijzen een aanvangsdatum voor de termijnen is bepaald. Echter uit het antwoord dat is weergegeven in het vorige randnummer blijkt dat er nog andere dan die drie kennisgevingswijzen zijn waaraan wordt gedacht in het kader van de ontworpen bepaling, zoals de bus aan bus kennisgeving, waarvoor dus een regeling van de aanvangsdatum ontbreekt. Deze lacune dient te worden weggewerkt.

HOOFDSTUK 6 - WIJZIGINGEN VAN HET SOORTENBESLUIT VAN 15 MEI 2009

12. Om de redenen uiteengezet in opmerking 4 ziet de Raad van State af van verder onderzoek van dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 7 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 29 MEI 2009 BETREFFENDE SOMMIGE ASPECTEN VAN DE PLANBATENHEFFING

13. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 8 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 16 JULI 2010 TOT BEPALING VAN STEDENBOUWKUNDIGE HANDELINGEN WAARVOOR GEEN OMGEVINGSVERGUNNING NODIG IS

Artikel 45

14. Het ontworpen artikel 12/1.6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 voorziet in een vrijstelling van de omgevingsvergunningsplicht voor de in het ontworpen eerste lid, 1° tot 4°, van die bepaling vermelde stedenbouwkundige handelingen, die

strekken tot het inrichten van een vrije zwemzone. Daarbij wordt in een vrijstelling voorzien voor “voorzieningen die de fysieke toegankelijkheid van de locatie waarborgen”.

De vraag rijst daarbij hoe breed de notie ‘fysieke toegankelijkheid’ dient te worden begrepen.¹⁷ Bevraagd over de draagwijdte van die vrijstelling, stelde de gemachtigde:

“Noch de VCRO noch het vrijstellingenbesluit bevat hiervan een definitie.

Het is ook niet de bedoeling om deze toe te voegen, maar om dit begrip in zijn spraakgebruikelijke betekenis te hanteren.

Het gaat om die voorzieningen die personen met een beperking de mogelijkheid geven om de locatie te betreden.

In andere omgevingsgerelateerde documenten wordt (fysieke) toegankelijkheid gelinkt aan 3 begrippen, met name bereikbaarheid, betreedbaarheid en bruikbaarheid.

Toegepast op voorliggende vrijstelling zou dit verharde en voldoende brede paden naar de zwemzone kunnen betreffen.

Deze dienen wel het proportioneel in verhouding met de zwemzone te zijn.”

Noch de VCRO, noch het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010, bevatten de term ‘fysieke toegankelijkheid’.¹⁸ Indien het de bedoeling van de stellers van het ontwerp is om een vrijstelling in te voeren voor voorzieningen die specifiek personen met een beperking de mogelijkheid geven de zwemzone te betreden, zou dit best zo worden verduidelijkt in de tekst van het ontwerp. Indien die mogelijkheid al begrepen is onder de installaties vermeld in het ontworpen artikel 12/1.6, eerste lid, 2°, van het besluit van 16 juli 2010 (“installaties voor het afbakenen, beveiligen en toegankelijk maken van de zwemzone, zoals steigers, infoborden, toegangsvoorzieningen, drijvende constructies, boeien en signalisatie”) kan punt 4° worden weggelaten.

HOOFDSTUK 9 - WIJZIGINGEN VAN HET JACHTADMINISTRATIEBESLUIT VAN 25 APRIL 2014

Artikel 47

15.1. Artikel 47 van het ontwerp strekt onder meer tot verhoging van het maximumbedrag van de algemene werkingssubsidie die jaarlijks aan de Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw (hierna: de “HVV”) kan worden toegekend (het ontworpen artikel 59/2, § 2, eerste lid, van het Jachtadministratiebesluit). Uit artikel 59/2, § 2, tweede lid, van het Jachtadministratiebesluit volgt weliswaar dat voor die subsidies steeds een aanvraag moet worden ingediend, maar enkel de HVV kan die aanvraag indienen.

¹⁷ Zo valt enerzijds te denken aan een brede invulling, waarbij ook de aanleg van fietspaden, verhardingen, alsook de inbuizing of overwelling van waterlopen om de toegang tot de locatie te waarborgen onder deze vrijstelling vallen, of anderzijds aan een beperktere invulling, waarbij bedoeld wordt op de werken ter plaatse om de toegankelijkheid van de vrije zwemzone te waarborgen.

¹⁸ De begrippen ‘toegankelijk’ en ‘toegankelijkheid’ lijken bovendien breder te worden gebruikt in de VCRO en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010, meer bepaald in de zin van “publieke toegankelijkheid”.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, had in advies nr. 64.481/1 van 19 november 2018¹⁹ volgend bezwaar geuit bij de rechtstreekse toekenning van subsidies aan de HVV:

“4.2. Gevraagd wat de verantwoording is voor het ontbreken van mededinging bij het toekennen van de betrokken subsidies, antwoordde de gemachtigde: ‘Deze subsidie wordt toegekend aan de Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw aangezien het de enige organisatie voor jagers is in Vlaanderen met een regio-dekkende werking, die de capaciteit heeft om de doelstellingen vastgelegd in het decreet uit te voeren. De subsidie verzamelt ook de respectievelijke subsidies die, overeenkomstig de beoogde doelstellingen in het decreet, aan de vereniging momenteel worden toegekend via andere subsidiekanalen.’

4.3. Er kan worden aanvaard dat onder de doelstellingen vermeld in artikel 32/1 van het Jachtdecreet een aantal praktische activiteiten ressorteren die als diensten van algemeen belang zouden kunnen worden gekwalificeerd en die enkel zouden kunnen worden vervuld door een organisatie voor jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen. Er dient te worden opgemerkt dat deze diensten van algemeen belang voor een organisatie van jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen evenwel uitdrukkelijk in het ontwerp moeten worden omschreven en verantwoord, wat in casu niet het geval is nu de activiteiten op nagenoeg dezelfde manier zijn omschreven als de activiteiten die aan mededinging zijn onderworpen (vgl. het ontworpen artikel 59/2, § 2, tweede lid, 1°, van het Jachtadministratiebesluit met het ontworpen artikel 59/2, § 3, van hetzelfde besluit).

Dat de Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw thans de enige organisatie van jagers is met een regio-dekkende werking in Vlaanderen wil niet zeggen dat dit naar de toekomst toe ook noodzakelijkerwijze steeds het geval zal zijn. De voorafname dient bijgevolg te worden bestemd voor (eventueel: erkende) ‘organisaties van jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen’.”

Op deze opmerking werd als volgt gereageerd²⁰:

“De Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw (HVV) is reeds jarenlang de enige organisatie voor jagers in Vlaanderen met een volledige, brede, regiodekkende werking, die de capaciteit heeft om de doelstellingen vastgelegd in het Jachtdecreet en de hieraan verbonden niet-economische activiteiten waarvoor een subsidie kan worden bekomen, uit te voeren. Naar analogie met de ontwikkelingen in andere vergelijkbare sectoren, zoals de hengel sportsector en de natuursector waar eerder een consolidatie plaatsvond, is te verwachten dat HVV nog geruime tijd de enige organisatie voor jagers met regiodekkende werking en voldoende capaciteit zal blijven. Om die reden wordt het ontwerp van besluit op dit punt niet aangepast.”

15.2. De stellers van het ontwerp worden er evenwel op gewezen dat het Grondwettelijk Hof bij een arrest van 9 juli 2026 een bepaling waarmee een toelage werd toegekend aan een in de wet bij naam genoemde begunstigde, strijdig heeft bevonden met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.²¹ De relevante overwegingen luiden als volgt:

¹⁹ Adv.RvS 64.481/1 van 19 november 2018 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018 ‘houdende wijziging van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014, wat betreft de invoering van nadere regels over het Jachtfonds’.

²⁰ Nota nr. [VR 2018 1412 DOC.1501/1](#) van onbepaalde datum aan de leden van de Vlaamse Regering ter voorbereiding van de Ministerraad van 14 december 2018, blz. 1.

²¹ GwH 9 juli 2026, nr. 86/2026.

“B.36.2. De toekenning van een subsidie aan slechts één specifieke persoon dient in beginsel, ook wanneer de subsidiëring kadert in een dergelijk proefproject, te worden voorafgegaan door een transparante procedure die elke gegadigde, na een voorafgaande bekendmaking, de mogelijkheid biedt zich kandidaat te stellen en waarbij over de subsidiëring kan worden beslist na een vergelijking van de kandidaten op basis van objectieve en redelijke criteria. Een dergelijke procedure waarborgt de gelijkheid tussen de potentiële gegadigden. Zij laat de subsidiërende overheid toe zich ervan te vergewissen dat zij kennis heeft van alle relevante initiatieven en dat de begunstigde van de subsidie effectief het meest geschikt is om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken. Van die vereiste van een voorafgaande, transparante procedure kan bij wijze van uitzondering worden afgeweken wanneer bij voorbaat vaststaat of redelijkerwijze kan worden aangenomen dat slechts één persoon aan de voorwaarden voor subsidiëring zou kunnen voldoen. Of zulks daadwerkelijk het geval is, dient te worden beoordeeld op basis van de concrete omstandigheden waarin de subsidie wordt toegekend en de doelstellingen die ermee worden nagestreefd.

B.37.1. In het onderhavige geval heeft de wetgever, anders dan in een algemene wettelijke grondslag voor de subsidiëring te voorzien, zelf de begunstigde daarvan, de vzw ‘Casa legal’, nominatief in een begrotingsbepaling aangewezen. Een dergelijke werkwijze sluit uit dat er een transparante subsidiëeringsprocedure wordt georganiseerd door de uitvoerende macht.

B.37.2. Het blijkt niet dat de wetgever bij voorbaat, op basis van objectieve elementen, ervan kon uitgaan dat de vzw ‘Casa legal’ hoe dan ook als enige in staat was om de in het kader van het proefproject nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken en dat er aldus geen aanleiding was om andere geïnteresseerde dienstverleners de mogelijkheid te bieden zich kandidaat te stellen. De Ministerraad voert aan, en het blijkt ook uit de parlementaire voorbereiding, dat de wetgever uitsluitend kennis had van het project van de vzw ‘Casa legal’ en dat die vzw daadwerkelijk reeds een aanzienlijke expertise had opgebouwd met betrekking tot de multidisciplinaire bijstand van de beoogde doelgroep van kwetsbare rechtzoekenden. Die vaststelling neemt niet weg dat haar positie niet noodzakelijk uniek was en dat niets eraan in de weg staat dat ook andere advocaten initiatieven opzetten om de toegankelijkheid en de doeltreffendheid van de juridische tweedelijnsbijstand voor de betrokken doelgroep te verhogen.

B.37.3. In die omstandigheden kon bij voorbaat niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat geen andere advocaten met relevante expertise reeds samenwerkingsverbanden met hulpverleners uit andere beroepsdisciplines waren aangegaan en aldus een gelijkwaardige dienstverlening zouden kunnen aanbieden als de vzw ‘Casa legal’, waardoor een voorafgaande en transparante oproep tot kandidaatstelling niet noodzakelijk zou zijn geweest. Zelfs indien de door de wetgever nagestreefde doelstellingen kunnen verantwoorden dat in een eerste fase slechts één enkel of een beperkt aantal initiatieven wordt gesubsidieerd, kunnen zij te dezen bijgevolg niet verantwoorden dat, door het nominatief in de wet aanwijzen van één specifieke begunstigde, andere organisaties die dezelfde opdrachten zouden kunnen uitoefenen op absolute wijze van de subsidiëring worden uitgesloten (zie ook RvSt, advies nr. 60.171/3 van 26 oktober 2016, punten 4.1 en 4.2; advies nr. 63.768/1/V van 23 juli 2018, punt 6; advies nr. 72.327/1-3 van 17 oktober 2022, punt 7; advies nr. 73.062/3 van 28 maart 2023, punt 8; advies nr. 73.153/3 van 23 maart 2023, punt 9; advies nr. 73.424/3 van 17 mei 2023, punt 7; advies nr. 73.495/1 van 28 april 2023, p. 5; advies nr. 74.681/3 van 18 december 2023, punt 5).

B.38. Daarenboven is 2025 reeds het derde opeenvolgende jaar waarin de begroting voorziet in een toelage aan de vzw ‘Casa legal’, zonder dat de wetgever de modaliteiten met betrekking tot de duurtijd en de evaluatie van het proefproject op een duidelijke wijze heeft

afgebakend. In dat verband geldt dat, hoewel uit het beginsel van eenjarigheid van de begroting volgt dat een subsidie telkens voor slechts één begrotingsjaar wordt toegekend, niets eraan in de weg staat dat zij telkens opnieuw wordt verlengd. Aldus is het onmogelijk voor andere potentiële gegadigden om te voorzien wanneer zij eventueel zelf voor subsidiëring in aanmerking zouden kunnen komen, hetgeen eveneens op onevenredige wijze hun rechten beperkt.

B.39. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden bepalingen in strijd zijn met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, zoals gewaarborgd bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. De samenlezing van die grondwetsbepalingen met de andere in het eerste en het vierde onderdeel van het tweede middel bedoelde bepalingen kan niet tot een ruimere vaststelling van ongrondwettigheid leiden.”

15.3. In het licht daarvan opnieuw bevraagd over het ontbreken van enige mededinging bij de toekenning van subsidies aan de HVV, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“We begrijpen de bezorgdheid over het spanningsveld tussen enerzijds het eerdere advies nr. 64.481/1 en het recente arrest van het Grondwettelijk Hof en anderzijds de actuele bepalingen. Ze vloeit voort uit het algemene beginsel dat overheidsmiddelen op een transparante en niet-discriminerende wijze moeten worden toegekend en dat een exclusieve toekenning aan één bepaalde organisatie steeds een specifieke verantwoording vereist en voorafgegaan moet worden door een transparante procedure.

Uit het arrest blijkt dat het Grondwettelijk Hof aanvaardt dat van een dergelijke voorafgaande procedure (die potentiële gegadigden de mogelijkheid biedt zich kandidaat te stellen en waarbij de verschillende kandidaten kunnen worden beoordeeld op basis van objectieve en redelijke criteria) uitzonderlijk kan worden afgeweken wanneer bij voorbaat vaststaat, of redelijkerwijze kan worden aangenomen, dat slechts één persoon of organisatie aan de voorwaarden voor subsidiëring kan voldoen.

De eerdere motivering voor de rechtstreekse toekenning van middelen aan Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw (HVV) was gebaseerd op de rol die HVV binnen de jachtsector vervult. HVV was en is de enige organisatie voor jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen. In die zin zijn er belangrijke noden waaraan HVV als enige kon en kan voldoen:

- ondersteuning van vzw's naar aanleiding van gewijzigde vzw wetgeving
- ondersteuning van jagers en WBE's inzake digitale jachtplannen
- ondersteuning van jagers inzake de digitale aanvraag van jachtverloven
- ondersteuning van wildschadelijders bij een gewijzigde schaderegeling
- ...

Tevens was er een integratie-oefening van de aan HVV toegekende subsidies. Vanuit die context was een gerichte toekenning van een werkingssubsidie aan de grootste belangenvereniging als meest doelmatig te beschouwen.

Hubertus Vereniging Vlaanderen onderscheidt zich binnen het Vlaamse middenveld doordat zij als enige organisatie een geïntegreerde, gebiedsdekkende en professionele dienstverlening aanbiedt op het vlak van jacht, duurzaam wildbeheer en faunabeleid. De vereniging vervult een maatschappelijke opdracht die aanzienlijk verder reikt dan de klassieke belangenbehartiging van andere organisatie binnen de jachtsector en neemt op permanente wijze taken op die de uitvoering van het Vlaamse jacht- en natuurbeleid ondersteunen. Zo beheert HVV een publiek toegankelijke website die niet uitsluitend gericht is op jagers, wildbeheereenheden en bijzondere veldwachters, maar eveneens een

belangrijke informatiebron vormt voor burgers, lokale besturen en andere overheidsinstanties. Hubertus Vereniging Vlaanderen is de enige organisatie binnen de Vlaamse jachtsector die beschikt over een periodiek verschijnend vak- en beleidstijdschrift via hetwelke de jagers breed bereikt worden, bv. i.k.h.v. sensibilisering en informatieverlening.

De recente vraag voor meer middelen is ingegeven vanuit het feit dat het realiseren van de vooropgestelde doelstellingen onder druk komt te staan door de inflatie. In het besluit werd en wordt geen automatische indexering van de subsidie voorzien, zodat een verhoging telkens getoetst kan worden aan de bovenaan geschetste principes.

Een verhoging van de voorziene bedragen dringt zich bijgevolg op. De verhoging van de structurele werkingssubsidie met 75.000 euro heeft tot doel de dienstverlening te verankeren, de continuïteit ervan te waarborgen en de toenemende opdrachten die de vereniging ten behoeve van de Vlaamse overheid en het brede maatschappelijke veld uitvoert op een duurzame wijze te ondersteunen.

De voorgestelde verhoging van de structurele werkingssubsidie aan Hubertus Vereniging Vlaanderen (HVV) met 75.000 euro is in die zin objectief en redelijk verantwoord in het licht van de maatschappelijke opdracht die de vereniging vervult en is verenigbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en in de daarop voortbouwende adviezen van de Raad van State.”

15.4. Met het antwoord van de gemachtigde kan niet worden ingestemd. Uit het feit dat de HVV thans de enige organisatie van jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen is en dat volgens de gemachtigde naar verwachting zo zal blijven, kan niet met voldoende zekerheid worden afgeleid dat enkel de HVV aan de subsidievoorwaarden zou kunnen voldoen en dat geen enkele andere organisatie dezelfde opdracht zou kunnen uitoefenen. Derhalve staat artikel 59/2 van het Jachtadministratiebesluit, in zoverre dergelijke organisaties op absolute wijze van subsidiëring worden uitgesloten, zowel in zijn huidige als in zijn ontworpen vorm, op gespannen voet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Hieraan kan worden geredigeerd door, zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds heeft geadviseerd in opmerking 4.3 van het hoger aangehaalde advies 64.481/1, de mogelijkheid om een subsidieaanvraag in te dienen, open te stellen voor “elke organisatie van jagers met een regio-dekkende werking in Vlaanderen”.

HOOFDSTUK 10 - WIJZIGINGEN VAN DE VLAREME VAN 28 OKTOBER 2016

16. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 11 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 17 FEBRUARI 2017 BETREFFENDE HET GEÏNTEGREERDE PLANNINGSPROCES VOOR RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, PLANMILIEUEFFECTRAPPORTAGE, RUIMTELIJKE VEILIGHEIDSRAPPORTAGE EN ANDERE EFFECTBEOORDELINGEN

17. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 12 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 14 JULI 2017 VAN DE VLAAMSE REGERING BETREFFENDE DE NATUURBEHEERPLANNEN EN DE ERKENNING VAN NATUURRESERVATEN

Artikel 50

18. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, verduidelijkte de gemachtigde dat de publieke consultatie zal worden bekendgemaakt op:

<https://natuurenbos.vlaanderen.be/natuurbeheerplannen/natuurbeheerplan-inkijken#toc-publieke-consultatie-ontwerp-natuurbeheerplannen>.

HOOFDSTUK 13 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 14 JULI 2017 BETREFFENDE DE SUBSIDIERING VAN DE PLANNING, DE ONTWIKKELING EN DE UITVOERING VAN HET GEÏNTEGREERD NATUURBEHEER

19. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 14 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 11 JANUARI 2019 INZAKE DE HERZIENING OF DE OPHEFFING VAN STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN VAN ALGEMENE EN BIJZONDERE PLANNEN VAN AANLEG EN GEMEENTELIJKE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 7. 4. 4/1 VAN DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENING

Artikel 53

20. De verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 11 januari 2019 moet worden vervolledigd met het volledige opschrift van dat besluit (met inbegrip van de woorden “, met toepassing van artikel 7. 4. 4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”).²²

HOOFDSTUK 15 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 17 MEI 2019 HOUDENDE DE WERKWIJZE EN DE VOORWAARDEN INZAKE DE VERKOOP EN EXPLOITATIE VAN HOUT EN ANDERE BOSPRODUCTEN UIT OPENBARE BOSSEN

21. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

²² Zie ook *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling nrs. 73 en 73.3, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

HOOFDSTUK 16 - WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 7 MEI 2021 TOT UITVOERING VAN DIVERSE BEPALINGEN UIT DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN EN TOT WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 12 DECEMBER 2008 TOT UITVOERING VAN TITEL XVI VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT HET TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN

22. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 17 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 15 SEPTEMBER 2023 TOT VASTSTELLING VAN NADERE REGELS VOOR AANVRAGEN, ADVIEZEN EN BESLISSINGEN OVER DE VRIJGAVE VAN WOONRESERVEGEBIEDEN

23. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 18. WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 22 MAART 2024 OVER HET REALISATIEGERICHT INSTRUMENTARIUM

Artikelen 63, 67, 73 en 76

24.1 In de ontworpen artikelen 7 en 20 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024, zoals gewijzigd bij de artikelen 63 en 67 van het ontwerp wordt geen melding meer gemaakt van een termijn waarbinnen moet worden beslist over de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Daarover bevraagd antwoordde de gemachtigde:

“Een termijn zal toegevoegd worden aan beide artikelen.

Artikel 63 (onontvankelijkheid)

De initiatiefnemer brengt de aanvrager en de landcommissie met een beveiligde zending op de hoogte van de onontvankelijkheid van de aanvraag binnen 30 dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de aanvraag, vermeld in artikel 6, onontvankelijk verklaard heeft.

Artikel 67

De landcommissie brengt de aanvrager en de instantie in kwestie met een beveiligde zending op de hoogte van de onontvankelijkheid van de aanvraag binnen 30 dagen na de dag waarop de landcommissie de aanvraag, vermeld in artikel 6, onontvankelijk verklaard heeft.”

Daarmee kan worden ingestemd.

24.2. Hetzelfde probleem stelt zich bovendien *mutatis mutandis* voor de ontworpen artikelen 47, derde lid, en 68 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024, zoals gewijzigd bij de artikelen 73 en 76 van het ontwerp. Ook hier dient een termijn te worden toegevoegd.

25. Op de vraag of het de bedoeling is dat de betrokken entiteit in die ontworpen bepalingen beleidsruimte krijgt om de aanvraag onontvankelijk te verklaren, gelet op het gebruik van de zinssnede “kan... verklaren”, antwoordde de gemachtigde:

“Artikel 6, 19, 46 en 67 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium bevatten de voorwaarden, informatie en stukken die een aanvraag dient te bevatten.

Indien geoordeeld wordt dat er stukken of informatie ontbreken in de aanvraag dan wordt deze eerst onvolledig verklaard. Er wordt van de aanvrager gevraagd om de nodige informatie en stukken alsnog aan te leveren binnen een bepaalde termijn. Indien de aanvrager niet ingaat op deze vraag binnen de termijn dan kan de aanvraag onontvankelijk verklaard worden. Dit biedt enige flexibiliteit in de procedure zodat de bevoegde overheid zelf kan beslissen of de aanvraag al dan niet onontvankelijk verklaard wordt bij het niet tijdig overmaken van de stukken. Dit kan bijvoorbeeld nodig zijn indien de aanvrager het ontbrekende stuk dient op te vragen bij een derde. Het niet behalen van de termijn voor het vervolledigen van de aanvraag kan dan te wijten zijn aan deze derde en aldus aan omstandigheden buiten de wil van de aanvrager om. Het zou dan disproportioneel zijn om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Daarnaast kan een aanvraag niet volledig verklaard worden zolang de ontbrekende stukken niet bezorgd zijn. Wanneer de aanvraag onvolledig is kan deze ook niet verder behandeld worden.”

HOOFDSTUK 19 - WIJZIGINGEN VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 24 OKTOBER 2025 TOT UITVOERING VAN TITEL IV VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT DE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

26. De Bisnota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de adviesaanvraag, stelt dat de voorgestelde wijzigingen een vervollediging betreffen van de omzetting van bijlage II bij richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectrapportering van bepaalde openbare en particuliere projecten’ meer bepaald punt 13, b). Dit moet tot uitdrukking worden gebracht. Hiertoe voege men aan het begin van dit hoofdstuk een nieuw artikel in, waarin wordt gesteld dat dit hoofdstuk de gedeeltelijke omzetting vormt van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectrapportering van bepaalde openbare en particuliere projecten’.

De volgende artikelen dienen te worden vernummerd.

HOOFDSTUK 20 - SLOTBEPALINGEN

afdeling 1

27. Hoofdstuk 20 van het ontwerp bevat een lege afdeling “Overgangsbepaling”. De gemachtigde bevestigde dat die afdeling moet worden geschrapt

Artikel 80

28. Artikel 80 van het ontwerp verleent aan de aanpassing van artikel 6.3.3.1, eerste lid, van VLAREME door artikel 48 van het ontwerp terugwerkende kracht tot aan 1 januari 2026.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

De Bisnota gevoegd bij de adviesaanvraag, stelt bij artikel 48:

“Aangezien het voor de berekening van de dierlijke mestproductie aangewezen is dat deze op jaarbasis bekeken wordt, is verder in dit besluit bepaald dat dit artikel uitwerking zal hebben vanaf 1 januari 2026. Deze terugwerkende kracht is te verantwoorden aangezien de dierlijke mestproductie op jaarbasis bekeken wordt, waardoor de betrokkene indien nodig nog afdoende tijd hebben om rekening te houden met de gewijzigde regressierechten.”

De wijziging die wordt aangebracht met artikel 48 komt neer op een voor de producent gunstigere berekening van de dierlijke mestproductie. Bijgevolg lijkt deze terugwerkende kracht geen probleem te stellen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Tim CORTHAUT